

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Τύπος και Πληροφόρηση

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 73/04/GR

5 Οκτωβρίου 2004

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-475/01

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

**Ο ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΦΟΡΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΥΖΟ ΕΙΝΑΙ
ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ**

Η Ελλάδα, διατηρώντας σε ισχύ για το ούζο συντελεστή ειδικού φόρου καταναλώσεως χαμηλότερο από εκείνον που εφαρμόζει στα λοιπά αλκοολούχα ποτά, δεν παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο

Η οδηγία για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά¹ θέτει τους κανόνες βάσει των οποίων καθορίζεται ο συντελεστής του ειδικού φόρου καταναλώσεως για κάθε αλκοολούχο ποτό. Για ορισμένα προϊόντα, μεταξύ των οποίων το ούζο, προβλέπεται μειωμένος συντελεστής ειδικού φόρου καταναλώσεως. Ο νόμος με τον οποίο μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη η οδηγία², καθόρισε τον βασικό συντελεστή του ειδικού φόρου καταναλώσεως στο ύψος των 294 000 δραχμών, περίπου, ανά εκατό λίτρα καθαρής αλκοόλης. Ο εφαρμοζόμενος για το ούζο βασικός συντελεστής ήταν μειωμένος κατά 50 % (ανερχόμενος σε 147 000 δραχμές, περίπου, ανά εκατό λίτρα καθαρής αλκοόλης)³.

Κατόπιν διαφόρων καταγγελιών που της υποβλήθηκαν σχετικά με τον μειωμένο συντελεστή για το ούζο, ενώ για άλλα αλκοολούχα ποτά (όπως το τζιν, η βότκα, το ουίσκι, το ρούμι, η τεκίλα και το άρακ) εφαρμοζόταν λιγότερο ευνοϊκός συντελεστής, η Επιτροπή έκρινε ότι η διαφοροποίηση αυτών των συντελεστών είναι ασυμβίβαστη με την απαγόρευση που επιβάλλει η Συνθήκη ΕΚ να εφαρμόζονται επί προϊόντων άλλων κρατών μελών φορολογικές επιβαρύνσεις υψηλότερες εκείνων που πλήττουν ομοειδή εγχώρια προϊόντα και, κατόπιν αυτού, κίνησε τη διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως. Υποστήριξε ότι οι οδηγίες και οι

¹ Οδηγία 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992.

² Νόμος 2127/93.

³ Το προϊόν αυτό ορίζεται ως αλκοολούχο ποτό με άνισο, άχρωμο, που έχει περιεκτικότητα σε ζάχαρη το πολύ 50 γραμμάρια ανά λίτρο, το δε 20 % τουλάχιστον του αποκτημένου αλκοολικού τίτλου του τελικού προϊόντος αποτελείται από αλκοόλη που αρωματίζεται με απόσταξη σε παραδοσιακούς χάλκινους άμβυκες, ασυνεχούς λειτουργίας, χωρητικότητας μέχρι και 1 000 λίτρων

κανονισμοί πρέπει να ερμηνεύονται και να μεταφέρονται στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών κατά τρόπο σύμφωνο προς τη Συνθήκη ΕΚ. Τα εθνικά συστήματα φορολογήσεως θα πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να αποκλείουν τη βαρύτερη φορολόγηση αλλοδαπών προϊόντων σε σχέση προς τα ομοειδή εγχώρια προϊόντα.

Στην απόφαση που εξέδωσε σήμερα το Δικαστήριο υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι η Ελλάδα, καθορίζοντας για το ούζο χαμηλότερο συντελεστή, στηρίχθηκε στο άρθρο 23, σημείο 2, της οδηγίας 92/83 και ότι τήρησε το γράμμα αυτής της διατάξεως.

Κατά συνέπεια, η προσφυγή της Επιτροπής, διά της οποίας ευθέως σκοπείται η αμφισβήτηση της νομιμότητας του συντελεστή ειδικού φόρου καταναλώσεως που επετράπη στην Ελλάδα να εφαρμόζει επί του ούζου, βάσει της ανωτέρω διατάξεως, συνεπάγεται, εμμέσως πλην αναγκαστικώς, την αμφισβήτηση της νομιμότητας αυτής της διατάξεως.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι υπέρ των πράξεων των κοινοτικών οργάνων υφίσταται τεκμήριο νομιμότητας, οι πράξεις δε αυτές παράγουν έννομα αποτελέσματα, εφόσον δεν έχουν ανακληθεί, ακυρωθεί (κατόπιν προσφυγής ακυρώσεως) ή κριθεί ανίσχυρες (κατόπιν προδικαστικής παραπομπής ή κατόπιν ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας). Μόνον οι πράξεις οι οποίες βαρύνονται με σοβαρή πλημμέλεια, η οποία δεν μπορεί να γίνει ανεκτή από την κοινοτική έννομη τάξη, πρέπει να θεωρούνται ως νομικώς ανυπόστατες.

Η οδηγία 92/83, όμως, δεν μπορεί, ούτε στο σύνολό της ούτε όσον αφορά το άρθρο 23, σημείο 2, να θεωρηθεί ως μια τέτοια ανυπόστατη πράξη. Επιπροσθέτως, το Συμβούλιο δεν ανακάλεσε την εν λόγω οδηγία, το δε Δικαστήριο δεν έχει ακυρώσει ούτε κρίνει ανίσχυρο το άρθρο 23, σημείο 2, αυτής.

Συνεπώς, το άρθρο 23, σημείο 2, της οδηγίας 92/83 παράγει έννομες συνέπειες οι οποίες απολαύουν του τεκμηρίου νομιμότητας.

Εφόσον η Ελλάδα περιορίστηκε να διατηρήσει σε ισχύ εθνική νομοθετική ρύθμιση θεσπισθείσα βάσει του άρθρου 23, σημείο 2, της οδηγίας 92/83 και σύμφωνη προς τη διάταξη αυτή,4 δεν παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του κοινοτικού δικαίου.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει, κατά συνέπεια, ότι η προσφυγή της Επιτροπής είναι αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: γαλλική, αγγλική, ελληνική, γερμανική

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=el>

Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα κεντρικής

Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna Angelidis

Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674